

ТАХЯА ҮРЭМШӨӨ ХОЁР

(БУРЯАД ОНТОХОН)

— Намда хани нүхэр үгы байна,— гэжэ тахяа хани бэдэрэн, хүрээ хорёо дээгүүр дуугаржа ябаба. Тиигэжэ ябахадань, гэрэй оройн хүнды сооһоо: „Би шамтай нүхэсэхэб” — гэжэ үрэмшөө дуугарба.

— Ши хэн гээшэбши? — гэжэ тахяа гайхан һураба.

— Би, шубуун шэнги, ниидэжэ шадаха далитайб, амитан шэнги, жажалжа эдихэ араа шүдэтэй үрэмшөө гээшэлби даа, — гэбэ.

— Зай, тиигээ һаа, хани нүхэд боложо, хамта сугтаа байя даа! — гэжэ тахяа ехэ хүхюунээр харьюсаба.

— Үдэшэ оройхон болгоод, танайда айлшаар ошоход,— гэбэ үрэмшөө.

— Тиигээрэй, тиигээрэй! — гээд, тахяа гэртээ харйба. Үдэшэ боломсоор, үрэмшөө хүнды сооһоо гаража, харьһан даляараа дэбин, тахяадаа айлшаар ерэбэ.

— Тахямни, хаанабши?

— Эндэ һуналби,— гэжэ тахяа һарабша дороһоо хэрзэгыгээр дуугарба.

— Үгы, бишни шамдаа айлшалжа ерээ гээшэлби. Шимни намаяа айлшан зангаар угтажа абахагүй юм гүш? — гэжэ үрэмшөө муулаһан янзатайгаар асууба.

— Ай, хани болохо нүхэрни, намаяа хайрлыш! Үдэр согтой, үдэшэ обгүй болошодог агшаб.

— Тиимэ аалши? Юундэ? — гэжэ үрэмшөө гайхан асууба.

— Үдэшэ орой болоходо, юушье харахаяа болижо, һохор болошодог заншалтай агшаб.

— Зобоһон хоёр ушарба хабди. Нэгэмнай үдэр болоходо, наранай толонһоо ербэдэжэ, модоной хүнды соо орошодог зантай, нүгөөдэмнай харанхы болоходо, һохор болошодог хадаа хоюуландамнай ехэл бэрхэтэй байна. Тиигээ хадаа хоюулаа хани нүхэд боложо шадахагүй

байнабди,— гээд, үрэмшөө ниидэжэ ябашаба.

www.nomoihan.com